

Bryssel den 4.1.2019
COM(2018) 848 final

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

**om översynen och uppdateringen av Europeiska unionens andra genomförandeplan i
enlighet med artikel 8.4 förordning nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar**

{SWD(2018) 495 final}

1. INLEDNING

Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar (även kallade *POP*)¹ antogs i maj 2001 inom ramen för FN:s miljöprogram (Unep). Europeiska unionen och dess medlemsstater² är parter i konventionen³, vars bestämmelser har genomförts i unionsrätten genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004⁴ (nedan kallad *POP-förordningen*).

Enligt artikel 7 i Stockholmskonventionen ska parterna

- a) upprätta ett program för genomförande av sina åtaganden enligt denna konvention och sträva efter att genomföra det,
- b) tillstålla partskonferensen detta program inom två år räknat från dagen för denna konventions ikraftträdande för parten,
- c) granska och i förekommande fall uppdatera genomförandeprogrammet periodiskt och på ett sätt som ska anges genom ett beslut av partskonferensen.

Det första europeiska genomförandeprogrammet, som kallades gemenskapens genomförandeplan, utarbetades 2007 (SEK(2007) 341)⁵. Genomförandeplanen uppdaterades senare med en unionens genomförandeplan 2014 (COM(2014) 306 final). En översyn och uppdatering av den andra genomförandeplanen har blivit nödvändig för att beakta 1) upptagandet av ett antal nya långlivade organiska föroreningar i Stockholmskonventionen och 2) den tekniska och lagstiftningsmässiga utvecklingen på området.

Denna nya genomförandeplan har varit föremål för ett samråd med medlemsstaternas behöriga myndigheter, industrin, miljöorganisationer och allmänheten.

Genomförandeplanen kommer att lämnas till Stockholmskonventionens sekretariat i enlighet med Europeiska unionens skyldigheter som part.

2. LÅNGLIVADE ORGANISKA FÖRORENINGAR (POP)

Långlivade organiska föroreningar är kemiska ämnen som är svårnedbrytbara i miljön, som bioackumuleras och som orsakar betydande negativa effekter för människors hälsa eller miljön. Dessa föroreningar sprids över internationella gränser långt bort från källorna och ackumuleras till och med i regioner där de har aldrig använts eller framställts. Långlivade organiska föroreningar utgör ett hot mot miljön och mot människors hälsa i hela världen, där Arktis, Östersjön och de alpina regionerna är exempel på områden som fungerar som sänkor för långlivade organiska föroreningar från EU. Internationella åtgärder har ansetts vara nödvändiga för att begränsa och eliminera produktion, användning och utsläpp av dessa ämnen. De ämnen som behandlas i internationella rättsliga instrument om långlivade organiska föroreningar förtecknas i tabell 1.

---

¹ http://www.pops.int/documents/convtext/convtext_en.pdf.

² En EU-medlemsstat (Italien) har ännu inte ratificerat konventionen.

³ Rådets beslut av den 14 oktober 2004 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar (2006/507/EG) (EUT L 209, 31.7.2006, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 7).

⁵ http://ec.europa.eu/environment/pops/pdf/sec_2007_341.pdf

3. INTERNATIONELLA AVTAL OM LÅNGLIVADE ORGANISKA FÖRORENINGAR

3.1. Uneces protokoll om långlivade organiska föroreningar⁶

Protokollet om långlivade organiska föroreningar (nedan kallat *POP-protokollet*) till Uneces konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar (CLRTAP) antogs den 24 juni 1998 i Århus, Danmark. Protokollet omfattar för närvarande 16 ämnen, varav elva bekämpningsmedel, två industrikemikalier och tre oavsiktliga biprodukter. Det slutgiltiga målet är att eliminera alla typer av utsläpp och läckage av dessa långlivade organiska föroreningar.

Protokollet förbjuder produktion och användning av de förtecknade kemikalierna, antingen omedelbart eller i ett senare skede, och innehåller bestämmelser om hantering av avfall som består av eller innehåller dessa kemikalier. Det ålägger parterna att minska sina utsläpp av dioxiner, furaner, polycykliska aromater (PAH) och hexaklorbensen (HCB) och fastställer särskilda utsläppsgränsvärden för förbränning av kommunalt avfall, farligt avfall och medicinskt avfall.

3.2. Stockholmskonventionen

Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar antogs 2001 och trädde i kraft 2004. Den främjar globala åtgärder avseende en första grupp om tolv långlivade organiska föroreningar, med det övergripande målet att skydda människors hälsa och miljö från långlivade organiska föroreningar, och den ålägger parterna att vidta åtgärder för att eliminera eller minska utsläppen av dessa föroreningar till miljön. Särskilt hänvisas till ett försiktighetstänkande enligt princip 15 i Riodeklarationen om miljö och utveckling som antogs 1992. Denna princip genomförs genom artikel 8 i Stockholmskonventionen som innehåller bestämmelser om införande av nya kemikalier i konventionen.

För närvarande förtecknas i bilaga A till Stockholmskonventionen 22 kemikalier som är föremål för ett förbud mot produktion och användning, utom i de fall det finns generella eller specifika undantag. Dessutom är produktionen och användningen av DDT, ett bekämpningsmedel som fortfarande används i många utvecklingsländer, underkastad stränga restriktioner enligt bilaga B till Stockholmskonventionen. Det finns också undantag och godtagbara användningar för perfluoroktansulfonsyra (PFOS), dess salter och perfluoroktansulfonylfluorid (PFOSF).

De allmänna undantagen tillåter laboratorieforskning, användning som referensstandard och oavsiktliga spår föroreningar i produkter och artiklar. Artiklar som innehåller långlivade organiska föroreningar som tillverkats eller redan används före dagen för ikraftträdandet av den relevanta skyldigheten är också föremål för ett undantag under förutsättning att parterna lämnar information om användningarna och en nationell plan för avfallshantering för sådana artiklar till Stockholmskonventionens sekretariat.

Utsläpp av oavsiktligt framställda biprodukter som anges i bilaga C (dioxiner, furaner, PCB, HCB, PeCB och från december 2016 polyklorerade naftalener – PCN) är föremål för fortsatt minimering med det slutliga målet att helt eliminera dem, där så är möjligt. Enligt bilaga C ska parterna främja och, i enlighet med sina handlingsplaner, kräva användning av bästa tillgängliga teknik för nya källor inom de viktigaste källkategorier som anges i del II och del III i bilaga C till Stockholmskonventionen.

---

⁶ Uneces (FN:s ekonomiska kommission för Europa) protokoll till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar om långlivade organiska föroreningar http://www.unece.org/env/lrtap/pops_h1.htm

I Stockholmskonventionen föreskrivs också identifiering och säker hantering av lager som innehåller eller består av långlivade organiska föreningar. Avfall som innehåller, består av eller förorenats med långlivade organiska föreningar ska bortskaffas på ett sådant sätt att POP-innehållet förstörs eller omvandlas på ett irreversibelt sätt så att det inte uppvisar de egenskaper som karakteriserar långlivade organiska föreningar. Om detta inte är det miljömässigt bästa alternativet eller om innehållet av långlivade organiska föreningar är lågt, ska avfallet bortskaffas på ett miljöriktigt sätt. Bortskaffningsförfaranden som kan leda till återvinning eller återanvändning av långlivade organiska föreningar är uttryckligen förbjudna. När det gäller transporter av avfall ska relevanta internationella regler, normer och riktlinjer, t.ex. Baselkonventionen från 1989 om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall, beaktas.

Tabell 1 Översikt över långlivade organiska föreningar (POP) som regleras på internationell nivå; nya POP inom Stockholmskonventionen (sedan 2009) är markerade med grått

Ämne	CAS-nummer	Förtecknad i Stockholmskonventionen	Förtecknad i Uneces POP-protokoll	Förtecknad i EU:s POP-förordning
Avsiktligt framställda POP				
Aldrin	309-00-2	Bilaga A	ja	ja
Klordan	57-74-9	Bilaga A	ja	ja
Klordekon	143-50-0	Bilaga A	ja	ja
Dieldrin	60-57-1	Bilaga A	ja	ja
Endosulfan	959-98-8 33213-65-9 115-29-7 1031-07-8	Bilaga A	nej	ja
Endrin	72-20-8	Bilaga A	ja	ja
Heptaklor	76-44-8	Bilaga A	ja	ja
Hexabrombifenyl (HBB)	36355-01-8	Bilaga A	ja	ja
Hexabromcyklododekan (HBCDD)	25637-99-4 3194-55-6	Bilaga A	nej	ja
Hexabromdifenyleter och heptabromdifenyleter	68631-49-2 207122-15-4 446255-22-7 207122-16-5 med flera	Bilaga A	ja	ja
Hexaklorbensen (HCB)	118-74-1	Bilaga A	ja	ja
Alfa-hexaklorcyklohexan*	319-84-6	Bilaga A	ja: Hexaklorcyklohexaner (HCH; CAS-nr: 608-73-1 ⁷), inklusive lindan (CAS-nr: 58-89-9)	Ja (alla isomerer inkl. gamma-HCH i lindan)
Beta-hexaklorcyklohexan*	319-85-7	Bilaga A		
Lindan*	58-89-9	Bilaga A		
Mirex	2385-85-5	Bilaga A	ja	ja
Pentaklorbensen	608-93-5	Bilaga A	ja	ja
Pentaklorfenol (PCP)	87-86-5	Bilaga A	nej	nej
Polyklorerade bifenyl (PCB)	alla PCB och deras blandningar har olika CAS-nr	Bilaga A	ja	ja
Tetrabromdifenyleter	5436-43-1	Bilaga A	ja	ja

⁷

Detta CAS-nr omfattar isomerblandningen av alfa-, beta-, gamma-, delta- och epsilon-HCH.

Ämne	CAS-nummer	Förtecknad i Stockholmskonventionen	Förtecknad i Uneces POP-protokoll	Förtecknad i EU:s POP-förordning
och pentabromdifenyleter	60348-60-9 med flera			ja
Toxafen	8001-35-2	Bilaga A	ja	ja
DDT	50-29-3	Bilaga B	ja	ja
Perfluoroktansulfonsyra, salter av perfluoroktansulfonsyra och perfluoroktansulfonylfluorid (PFOS)	1763-23-1 s, 307-35-7, med flera	Bilaga B	ja	ja
SCCP – klorparaffiner med kort kolkedja	85535-84-8	under översyn	ja	ja
HCBD – hexaklorbutadien	87-68-3	Bilaga A	ja	ja
PCN – polyklorerade naftalener	alla PCN och deras blandningar har olika CAS-nr	Bilaga A	ja	ja
Oavsiktligt framställda POP				
Polyklorerade dibenso-p-dioxiner (PCDD)	1746-01-06	Bilaga C	ja	ja
Polyklorerade dibensofuraner (PCDF)	1746-01-06	Bilaga C	ja	
Hexaklorbensen (HCB)	118-74-1	Bilaga C	ja	ja
Pentaklorbensen	608-93-5	Bilaga C	ja	ja
Polyklorerade bifenyler (PCB)	alla PCB och deras blandningar har olika CAS-nr	Bilaga C	ja	ja
PCN – polyklorerade naftalener	alla PCN och deras blandningar har olika CAS-nr	Bilaga C	ja	nej
Polyaromatiska kolväten (PAH)	207-08-9 med flera	nej	ja	ja

* Lindan, alfa- och beta-hexaklorcyklohexan samt klordekon och hexabrombifenyl är nya långlivade organiska föreningar i Stockholmskonventionen men omfattas redan av POP-protokollet och EU:s POP-förordning.

4. UNIONENS GENOMFÖRANDEPLAN FÖR LÅNGLIVADE ORGANISKA FÖRORENINGAR

I Stockholmskonventionen föreskrivs en skyldighet för alla parter att upprätta ett program för genomförande av sina åtaganden enligt konventionen och sträva efter att genomföra det. För unionen uttrycks denna skyldighet i artikel 8 i förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar. Unionen utarbetade därför under 2007 en genomförandeplan för långlivade organiska föroreningar, vilken även omfattar ämnen som omfattas av Uneces protokoll om långlivade organiska föroreningar⁸.

Det övergripande syftet med genomförandeplanen är inte enbart att uppfylla rättsliga skyldigheter, utan även att utvärdera vidtagna åtgärder och fastställa en strategi och handlingsplan för unionens ytterligare åtgärder med anknytning till långlivade organiska föroreningar som omfattas av Stockholmskonventionen och/eller Uneces protokoll om långlivade organiska föroreningar.

Unionens genomförandeplan syftar därför till att

⁸ SEK(2007) 341.

- se över befintliga åtgärder på unionsnivå med anknytning till långlivade organiska föreningar,
- bedöma deras effektivitet och tillräcklighet för att uppfylla åtagandena i Stockholmskonventionen,
- identifiera behov av ytterligare åtgärder på unionsnivå,
- upprätta en plan för att genomföra ytterligare åtgärder,
- identifiera och stärka kopplingarna och de potentiella synergieffekterna mellan hanteringen av långlivade organiska föreningar och annan miljöpolitik och andra politikområden, och
- öka medvetenheten om långlivade organiska föreningar och begränsningsåtgärder för dessa.

5. SAMMANFATTNING AV DET ÅTFÖLJANDE ARBETSDOKUMENTET FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

I arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar fastställs unionens tredje genomförandeplan i enlighet med Stockholmskonventionen. I översynen och uppdateringen av den andra genomförandeplanen beaktas upptagandet av nya långlivade organiska föreningar i Stockholmskonventionen och den tekniska och lagstiftningsmässiga utvecklingen på området.

Inledningen ger en översikt över den internationella rättsliga ram inom vilken POP-förordningen tillämpas, inklusive en sammanfattning av Uneces POP-protokoll och Stockholmskonventionen.

I **kapitel 2** ges en lägesbild av EU:s genomförande av sina åtaganden som part i de ovannämnda internationella ramverken. Vidare beskrivs den relevanta EU-lagstiftning som införts samt de finansiella instrument som stöder genomförandet.

EU har antagit och genomfört ett antal lagstiftningsåtgärder som rör långlivade organiska föreningar och som bidrar till målen för både Stockholmskonventionen och Uneces POP-protokoll. Det viktigaste rättsliga instrumentet är förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar, som trädde i kraft den 20 maj 2004. Förordningen har ändrats flera gånger för att ta upp nya ämnen och att fastställa koncentrationsgränser i avfall.

Annan kemikalielagstiftning kompletterar POP-förordningen i genomförandet av Stockholmskonventionen och POP-protokollet, genom att säkerställa att förbudet mot export av långlivade organiska föreningar genomförs, att tillåten import och export är förenlig med reglerna i Stockholmskonventionen, att långlivade organiska föreningar samlas in och destrueras på ett irreversibelt sätt samt genom att förhindra att kemikalier som uppvisar POP-egenskaper framställs eller saluförs.

Övervakning av förekomsten av långlivade organiska föreningar i livsmedel och foder samt i miljön sker på grundval av olika rättsakter och inom ramen för ett antal program. Det europeiska registret över utsläpp och överföringar av föreningar (E-PRTR) ger allmänheten en bättre tillgång till miljöinformation. Övervakningen omfattar 91 ämnen och 65 ekonomiska verksamheter med tröskelvärden för rapportering för ett antal föreningar, däribland långlivade organiska föreningar.

Informationsplattformen för kemikalieövervakning (IPCHeM) syftar till att underlätta tillgången till övervakningsdata, bland annat om långlivade organiska föreningar. Den innehåller sammanställningar av övervakningsdata i form av ”moduler” som är allmänt

tillgängliga. IPCheM utgör en värdefull resurs för forskarna och gör det möjligt att snabbt och enkelt korsreferera olika datamängder.

Unionen har flera finansiella instrument som tillhandahåller finansiering för att stödja genomförandet av Stockholmskonventionen i unionen och på internationell nivå samt forskning på områden som är relevanta för långlivade organiska föreningar. Unionen ger även medel till internationella instrument, inbegripet stöd till konventionens sekretariat.

Kapitel 3 innehåller en övergripande bedömning av långlivade organiska föreningar i Europeiska unionen, vad gäller deras produktion, användning och utsläppande på marknaden samt vad gäller befintliga lager och förening av avfallsflödet. Detta kapitel bygger huvudsakligen på rapporter och genomförandeplaner som utarbetats av medlemsstaterna.

Kapitel 4 innehåller en ingående analys av varje enskilt åtagande inom ramen för Stockholmskonventionen som är av betydelse för EU:s behandling av långlivade organiska föreningar. Efter denna analys redovisar kommissionen 25 tekniska åtgärder för att förbättra EU:s uppfyllande av sina åtaganden inom ramen för Stockholmskonventionen.

Kapitlen 3 och 4 visar att användningen av de ämnen som anges i Stockholmskonventionen eller i protokollet om långlivade organiska föreningar och som reglerades av POP-förordningen på EU-nivå före 2008 (gamla långlivade organiska föreningar) successivt har fasats ut i EU. Återstående användningar för gamla långlivade organiska föreningar avser endast artiklar som har tillverkats och släppts ut på marknaden före ikraftträdandet av POP-förordningen samt som standarder för forskningsändamål. De båda återstående användningarna omfattas av allmänna undantag som beviljas i Stockholmskonventionen och POP-förordningen.

De nya långlivade organiska föreningar som togs upp i Stockholmskonventionen eller i POP-protokollet mellan 2009 och 2015 lades därefter till i POP-förordningen. Dessa ämnen var redan föremål för förbud eller stränga restriktioner i EU före införandet i förteckningen, och med de nya ändringarna av POP-förordningen går vissa begränsningar längre än tidigare för att uppfylla nya internationella åtaganden.

Avfall som innehåller långlivade organiska föreningar (t.ex. bekämpningsmedel och kontaminerad utrustning) har importerats till vissa EU-medlemsstater för slutligt bortskaffande och eliminering. Denna import kommer från EU-länder och tredjeländer som saknar lämplig teknik för korrekt bortskaffande av sådant avfall. Importen har skett i enlighet med bestämmelserna i Stockholmskonventionen och bidrar till den sammanlagda minskningen av långlivade organiska föreningar i EU och globalt.

Praktiskt taget ingen export av långlivade organiska föreningar sker till länder utanför EU. Endast ett fåtal kilogram lindan har exporterats från en medlemsstat enligt undantaget för standarder för forskningsändamål.

I ett fåtal medlemsstater finns fortfarande lager av gamla bekämpningsmedel med innehåll av långlivade organiska föreningar för vilka produktion, användning och utsläppande på marknaden nu är strängt förbjudet enligt POP-förordningen. Dessa lager uppgår till mindre än 50 000 ton och beräknas innehålla mellan 2 000 och 9 000 ton av långlivade organiska föreningar.

Åtagandet inom ramen för Stockholmskonventionen att eliminera användningen av polyklorerade bifenyler (PCB) i utrustning till 2025 avspeglas delvis i rådets direktiv 96/59/EG om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB/PCT), i vilket medlemsstaterna åläggs att ta fram register över utrustning som innehåller mer än 5 dm³ PCB och se till att den förtecknade utrustningen dekontamineras

eller bortskaffas senast den 31 december 2010. I enlighet med direktiv 96/59/EG har alla medlemsstater upprättat förteckningar över utrustning som innehåller PCB samt handlingsplaner för bortskaffande och insamling av denna utrustning.

I en undersökning och en utvärdering som gjordes 2011 respektive 2014 konstaterades att stora framsteg hade gjorts för att identifiera utrustning som innehåller PCB och för att bortskaffa PCB-avfall i EU, och några medlemsstater var nära att uppfylla målet för 2010. De flesta medlemsstater hade dock inte uppnått målet för dekontaminering eller bortskaffande av vätskor och utrustning som kontaminerats med PCB till den 31 december 2010, och arbetet med att identifiera, avlägsna och bortskaffa PCB-kontaminerade vätskor pågick fortfarande efter 2010.

De polybromerade difenyletrarna (PBDE) tetraBDE, pentaBDE, hexaBDE och heptaBDE tillverkades och användes som flamskyddsmedel fram till slutet av 1990-talet i unionen och fortsatte under en tid att användas i vissa artiklar, särskilt i plast som används i elektrisk och elektronisk utrustning. Produktionen och användningen av dessa har gradvis avvecklats på grund av regleringsåtgärder och de har ersatts med dekaBDE, men deras förekomst i avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (e-avfall) är fortfarande en utmaning i EU.

Det finns uppgifter som tyder på att endast ett fåtal fullskaliga återvinningsanläggningar för e-avfall separerar plast som innehåller PBDE på det sätt som krävs i EU-lagstiftningen. Därför råder en viss osäkerhet om huruvida kapaciteten i EU:s återvinningsanläggningar för separation av plast som innehåller PBDE från annan plast för närvarande är tillräckligt utvecklad för att separera merparten av avfallsflödet av PBDE-innehållande plast. Data tyder på att flödet av PBDE-innehållande plast som återvunnits från e-avfall för närvarande inte kontrolleras ordentligt i återvinningsverksamheten.

Produktion, utsläppande på marknaden och användning av perfluoroktansulfonsyra, dess salter och perfluoroktansulfonylfluorid (PFOS) regleras enligt POP-förordningen. De flesta användningar är förbjudna, men vissa undantag beviljas i POP-förordningen, dock betydligt färre än i Stockholmskonventionen, eftersom alternativ finns för många av dessa användningar. Undantagen ses över regelbundet och användningen av dem minskar över tiden.

Hexabromcyklododekan är ett bromerat flamskyddsmedel som har använts i stor utsträckning i hela EU i isolerskivor av expanderad polystyren (EPS) och extruderad polystyren (XPS) för tak- och skalmursisolering. I upptagandet av kemikalien i POP-förordningen 2016 föreskrivs ett förbud mot all användning, med ett tidsbegränsat undantag för användning i artiklar av expanderad polystyren.

Oavsiktliga utsläpp av pentaklorbensen till miljön (främst till luft och i mindre grad till mark), främst från kolkraftverk (ca 83 %) och hushållens förbränning av fasta bränslen, trä och blandat avfall (8 %), konstaterades minska. I datamängden i E-PRTR är det bara ett fåtal platser i unionen som rapporterat utsläpp av pentaklorbensen till luft för perioden 2007–2012 och inga utsläpp rapporterades för 2013.

Kapitel 5 och 6 innehåller ytterligare information om genomförandet av andra skyldigheter än de som är direkt kopplade till förtecknade kemikalier. De visar att utbytet av information om tekniska frågor mellan medlemsstaterna och med tredjeländer fortfarande är en utmaning och måste förbättras för att bättre stödja konventionens syfte. Även den information som görs tillgänglig för allmänheten genom medlemsstaternas myndigheter eller kommissionen för att höja medvetenheten om långlivade organiska föroreningar bör förbättras.

Europeiska unionen och medlemsstaterna ger omfattande tekniskt och ekonomiskt stöd till genomförandet av konventionen i utvecklingsländer genom olika instrument.

6. ÖVERGRIPANDE SLUTSATSER

I Europeiska unionen är de rättsliga åtgärderna om produktion, utsläppande på marknaden och användning av långlivade organiska föroreningar, samt om hantering av avfall som innehåller eller består av långlivade organiska föroreningar, tillräckligt omfattande för att uppfylla åtagandena inom ramen för konventionen och POP-protokollet.

Betydande framsteg i riktning mot att eliminera långlivade organiska föroreningar har uppnåtts. Produktion och användning av långlivade organiska föroreningar är förbjudet, med vissa mindre undantag. En stor utmaning för EU är att eliminera långlivade organiska föroreningar från avfallskretsloppet och återstående lager eftersom dessa fortfarande utgör en stor utsläppskälla.

Mot bakgrund av de skyldigheter som följer av Stockholmskonventionen och med beaktande av situationen i Europeiska unionen beskrivs i genomförandeplanen 30 insatser som är nödvändiga för att uppfylla skyldigheterna. Åtta insatser är nya och avser särskilt de nyligen förtecknade kemikalierna. Nio insatser är fortlöpande och 13 insatser fanns redan med i föregående plan och pågår fortfarande, eftersom de ännu inte har avslutats.

Utsläpp av långlivade organiska föroreningar på grund av oavsiktlig produktion är en av de viktigaste frågor som måste hanteras inom EU. Flera insatser avser därför att utveckla åtgärder på detta område, med målet att ytterligare minska utsläppen av långlivade organiska föroreningar. Insatser för att förebygga uppkomsten av oavsiktliga långlivade organiska föroreningar genom utveckling av processer och tekniker som undviker att sådana bildas bör främst göras inom industriell produktion, men de bör även omfatta hushållens utsläpp, t.ex. diffusa utsläpp från förbränning. Det finns fortfarande behov av ytterligare forskning och teknisk utveckling.

Förteckningar över utrustning som innehåller PCB samt handlingsplaner för insamling och bortskaffande av denna utrustning har upprättats av alla medlemsstater. Information om nuvarande mängder PCB-innehållande utrustning och PCB-avfall i EU visade att det fortfarande används betydande mängder av utrustning som innehåller PCB. Det är fortfarande okänt hur stora kvantiteter PCB som används i öppna tillämpningar, liksom hur stora kvantiteter av PCB-innehållande produkter som fortfarande är i bruk eller som kan avge PCB till den naturliga miljön. Ytterligare ansträngningar krävs för att uppnå Stockholmskonventionens mål om en utfasning av användningen av PCB senast 2025.

Inom EU finns en begränsad pågående produktion av perfluoroktansulfonsyra, dess salter och perfluoroktansulfonylfluorid (PFOS). Användningen av PFOS i metallpläteringsindustrin är den största kvarstående källan för PFOS-utsläpp från ett avsiktligt ändamål. Alternativ och ersättningar har redan undersökts för denna användning, och dessa måste införas för att helt fasa ut användningen av PFOS.

Identifiering och hantering av platser som förorenats av avfall innehållande hexaklorcyklohexan (HCH) utgör en utmaning inom unionen. En uppdaterad bedömning visade att deponerat HCH-avfall inom EU kan uppgå till 1,8–3 miljoner ton. Sjutton medlemsstater har identifierat förorenad mark som ett problem i sina befintliga nationella genomförandeplaner, och ytterligare åtgärder behövs för att ta itu med denna fråga. Det kan bli nödvändigt med en samordnad strategi för identifiering av förorenade platser och för en miljövänlig sanering av dessa.

Rapportering från medlemsstaterna till kommissionen är en förutsättning för att EU ska kunna identifiera ytterligare åtgärder för genomförande av Stockholmskonventionen för att uppfylla målen och även för att lämna tillfredsställande rapporter till konventionen. Flera medlemsstater har dock inte uppfyllt sina rapporteringsskyldigheter och måste bättra sig.

När det gäller övervakningen finns det bristande kunskaper om kemikaliebelastningen, trots att medlemsstaternas myndigheter, forskningsorganisationer och EU:s organ gör stora ansträngningar för att övervaka ett stort antal kemikalier i olika matriser (vatten, luft, levande organismer, mark, bröstmjölk osv.) till följd av EU-lagstiftning, nationella och internationella initiativ och vetenskaplig nyfikenhet. Detta beror på att de kemikaliedata som genereras genom övervakningen inte samlas in, hanteras och bedöms på ett konsekvent och tillgängligt sätt. För att åtgärda denna brist har det på europeisk nivå inrättats en informationsplattform för data från kemikalieövervakning, och ett samordnat och integrerat tillvägagångssätt för insamling, lagring, tillgång till och bedömning av data kommer att säkerställas i framtiden.

Europeiska unionen bör utveckla mekanismer för bättre samordning mellan kommissionens och medlemsstaternas bilaterala biståndsprogram avseende långlivade organiska föroreningar för att se till att tillgängliga resurser används på ett mer effektivt sätt. För att öka medvetenheten och visa det stöd som tillhandahålls av EU:s finansieringsinstrument som är relevanta för POP-relaterade åtgärder, skulle specifik information kunna tillhandahållas på kommissionens särskilda webbplats för långlivade organiska föroreningar.